

Pezsdülő népfrentmunka az I. kerületben

A Hazafias Népfrent szegedi I. kerületi bizottsága széleskörű akciót indított a lakosság még nagyobb tömegeinek a mozgalomba való bevonására. Megkezdte a tárgyalásokat a választások idején tevékenykedő körzeti aktívakkal, választási elnökségek, szavazatszedő bizottságok tagjaival, s a következő hónapokban népfrentcsoportokat akar létrehozni. Ezek a csoportok választási körzetként tömörülnek, s a közéleti tevékenységbe minden érdeklődőt bevonnak. Már a közeljövőben fontos kérdéseket kíván megbeszélni a népfrentbizottság a kerület lakosságával. Például az 1959. évi köznevelési tervet, a társadalmi munka kiszélesítését, a »Szép Szegedért«-mozgalom tennivalóit stb. Újra megelevenedik az elgondolások szerint a békemozgalom. Több békébizottságot alakítanak az első negyedévben, s a békemozgalom tízéves jubileuma alkalmából számos békegyűlést tartanak a kerületben.

Megkezdődött az üzemekkel való szorosabb kapcsolat kiépítése is. A közelmúltban már több helyen, a Szörme- és Bőrhagyárban, a Vas- és Fém KTSZ-nél, a DAV-nál, s az Asztalos Szövetkezetben folytak megbeszélések. Több helyen előadást is tartottak a népfrentmozgalomról.

A kerületi bizottságban előadócsop-

tot szerveztek, melynek tagjai felkeresik az üzemeket, intézményeket. Számos kéres futott be például az I. kerületi népfrentbizottsághoz, hogy tartanak ismeretelő előadást az úrhajzásról. Mikojan amerikai látogatásáról és egyéb közérdeklő kérdésekről. A népfrentbizottság minden ilyen kéresnek helyt ad, s ezek az előadások szorosabbra fűzik a kapcsolatot a dolgozókkal.

Az időjárás jobbrafordultával ismét megkezdte a népfrentbizottság a műemlékek és tudományos intézmények csoportos látogatását. Szakelődő irányításával ismerkednek meg a kerület lakosai például az egyetemi füvészkerttel, az alsóvárosi Mátyás-templommal, a múzeumban kiállított tárgyakkal.

Társadalmi összefogásra is készülnek az I. kerületi népfrentbizottságban Szeged szébbétevéért. A bizottság aktívái a közeljövőben felkeresik azokat az üzleteket, melyeknek portáljai csúfítják a városképet. Az üzletek vezetőit felkérlik, hogy vegyenek részt a »Szép Szegedért«-mozgalomban. Többen arra kapnak megbízást, derítsék fel, hogy hol nem kielégítő a közvilágítás, s hol kellene azon segíteni. Ezenkívül támogatja a kerületi népfrent azt a kezdeményezést, hogy társadalmi munkával az újszegedi füvészkerthez utat építsenek.

EZ MÁR TÖBB, mint kedvetelés...

Egy tehetséges fagaragó „műhelyében“

A szegedi múzeum laboratóriumában nagy kedvteléssel nézegettem, hogy az ügyes restaurátor ujjai alatt hogyan teremtdők újjá egy agyagkorsó, annak egy töredéke alapján; száz darabkákból hogyan áll össze egy több ezer éves váza, s miközben tekintetemet körülhordoztam a régiségeken, egy fagaragóra lettem figyelmes. Őskori életkép — az ősember és a medve harca, puha tiszai fűzfából. Egészen rajtafeledkeztem, s csodálatomban meg is kérdeztem, vajon honnan való ez a faragás.

Saliga László, a restaurátor felnézett és csöndes szerezénységgel válaszolt: — Az enyém. En faragtam — azzal újra a cserepekre összpontosította figyelmét. De ekkor már nem hagytam. Minden szerénykedése ellenére kikényszerítettem, hogy mutassa meg a többi szobrot is, és mesélje el, hogyan barátkozott meg ennyire a fával; s mikor, hogyan gyakorolja a fagaragást. Úgy érzem, tehetséges emberre bukkantam, akit be kell mutatnom, akinek a faragásai többet jelentenek, mint szimpla kedvtelés.

Végül szóra is birtam.

Legkedvesebb témája: a történelem

— Apám barkácsoló ember volt, Filler községből való, ahol az egész falu magyar bútorok fagaragásával foglalkozott régen. A készítés és a fa iránti rokonszenvet tőle kaptam. Már gyerekkoromban is faragtam sok apróságot, de a plasztikus faragásra csak 5 éve kaptam rá. Kedves, eredeti ajándékkal akartam meglepni egyik barátomat és szoborba mintáztam Toldit a malomkövel. Azután a magyar történelmi mondókáinak megformálásához még nagyobb kedvet kaptam — Kinizsi és Tinódi követtek faragási programomban.

— Amint egyre jobban le-

foglalt a faragás, eredeti foglalkozásomat megváltoztattam. Tejjipari szakember voltam, s megpályáztam a Nemzeti Múzeum egyik restaurátora állását. Képzetségem, iskolai végzettségem nem volt hozzá, de faragásaimat bemutattam, és felvettek. Később ugyanilyen beosztásban kerültem Szegedre.

70—80 szobrot faragott már

Szabadidejét leginkább faragással tölti. Már 70—80 kis szobra van — nagyjából azt ajándéka adta őket. Szobrászi ambíciót nem dédelgett magában, de itt összeismerkedett Tápai Antal szobrászművésszel és elhatározta, hogy komolyabb igényrel, tudatosabban dolgozik ezután, támaszkodva Tápai Antal segítőkészségére is.

Előmintázás és rajzolás nélkül farag, s még fiatal ahhoz, hogy tehetségét kibontakoztathassa. Gyorsan dolgozik. Ha egy-egy jellegzetes alakot meglát, azt két-három nap kifaragja szabadidejében. Mutat egy kis szobrot: tegnapelőtt kezdett hozzá, s már csak »simogatni«-kell. Egy megrögzött alkoholistafejező mása, szépen zenélő, kemény fából. Mellette egy parasztfigura, arbráb egy széke kapu.

Szépek, kifejezők, tehetségről árulkodnak.

Egy fából szeret faragni — még a többalakú szobrokat is úgy tervezi, hogy egyetlen rönkből alkothassa meg. Más anyagra még sose gondolt —

azt mondja, fából nehezebb faragni, de egyszerűbb, mert nem kell önteni gipszbe, bronzba, és így tovább. Szeretné megkísérteni a szobrászati állását. Képzetségem, iskolai végzettségem nem volt hozzá, de faragásaimat bemutattam, és felvettek. Később ugyanilyen beosztásban kerültem Szegedre.

S. I.

MALOMKÖVEL

A Vörös Ujság közli »A Kommunista Internacionálé I. Kongresszusához!« c. kiáltványt. Károlyi Mihály köztársasági elnök Juhász-Nagy Sándort igazságügyminiszterre nevezte ki.

Jecmerics tábornok, a szerb dunai hadosztály Szabadkán székelő parancsnoka közölte Boblet ezredessel, a szegedi francia parancsnokkal, hogy a jugoszláv kormánytól nyert utasítása értelmében csak a francia csapatok részére vásárolt élelmiszereket engedheti be Szegedre. Ilyenformán Szegedet végképp elvágták a várostól délre eső piacaitól. (Természetesen csak a hivatalos behozatal maradt el, megmaradt, sőt az eddigéig is erősebben virágzott a csempészet.)

Az építőmunkások és a fűrészgáriak is bérmozgalmat kezdtek. Az utóbbiaknak egyik követelése volt a napi 9 órás munkaidő (!) bevezetése.

Balogh Lajos ny. százados, a főelosztott városi közgyűlés közismerten szösztyár tagja föllebbezést nyújtott be a főelosztás ellen.

A Szegedi Naplóban valószínűleg Móra Ferenc fűzte hozzá e megjegyzést: »Ennél súlyosabb kritikát igazán nem mondtak még a kimúlt közigazgatásról... ugyan mi szükség lenne egy ilyen gerinctelen, kritika nélküli tesztelre?«

»Eltemették az ezredszólt«- címmel a lapok közlik, hogy a város házi ezredének, a 46-osoknak zászlaját — az ezred történetére vonatkozó más dokumentumokkal együtt — elhelyezték a múzeumban. A zászlót kis ünnepség keretében vette át Móra Ferenc.

A verseny mindig a tervfeladatok megvalósítását segítse

Király Károly SZMT-titkár a munkaverseny szervezéséről

Hogyan fejlesszük tovább a termelőmunka új lendületét, a verseny egészséges hajtásait? Ki hogyan látja ennek a módját? Milyen visszatartó körülmények és szemléletek ellen kell harcolni? Erről beszélgettünk a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának titkárával, Király Károly elvtárral, aki így válaszolt:

— Megyénk iparának 1958. évi termelése túlszárnyalta az előbbi évek eredményeit — állapította meg. — A termelés főbb gazdasági mutatói általában pozitívak. Komoly eredmények születtek a termelékenység növekedése, a takarékosabb, az importanyagok felhasználásának csökkentése és a termelési költségek alakulása terén. Ezeket

a szép eredményeket nagyban segítette a szocialista munkaverseny.

— Pártunk Központi Bizottságának határozatából adódó feladatok megoldására tovább kell szélesíteni a munkaversenyt. Okulni kell az elkövetett hibákból. Az elmúlt év jó tapasztalatait szükséges szélesíteni, és azokban az üzemekben is fel kell, használni, amelyekben a versenyszervezésnél nem értek el jó eredményeket.

— Véleményem szerint a verseny célkitűzéseinek az ez évi tervfeladatokból kell kiindulniuk és a szempontokat a végrehajtás során megmutató problémák megoldására kell kidolgozni. A célkitűzések olyanok legyenek, hogy ne csak az élenjárókat, hanem a dolgozók nagy többségét, az üzemek derékhadát is mozgósítsák. A célkitűzések reálisak és teljesíthetőek legyenek, mert ellenkező esetben elkedvetlenítik a dolgozókat.

— Nagyon fontos az is, hogy a verseny során elért eredmények könnyen és folyamatosan értékelhetők legyenek.

Leghelyesebb, ha az eredményeket maguk a dolgozók tartják nyilván.

Erre a célra nagyon megfelel a pontozásos rendszer. Például két pontot kap az a dolgozó, aki az általa készített árut, vagy félkészterméket hibamentesen adja tovább, vagy egy pontot kap az a dolgozó, aki a hozzá eljuttatott félkésztermékben felfedi a hibát. A mérésnek ezzel a módszerrel a dolgozók óráról órára tudják, hogy milyen eredményeket értek el. Egyébként a helyes és igazságos mérést a dolgozók igazságérzete is meg kívánja.

— A versenyszervezés során végezzünk a dolgozók körében politikai felvilágosító munkát. Tudatosítsuk, hogy az életszínvonal emelkedését a termelékenység emelkedésének kell megelőznie. Csak úgy élhetünk jobban, ha többet és olcsóbban termelünk. Dolgozóink ismerjék azoknak az ünnepeknek, évfordulóknak a jelentőségét, amelyeknek tiszteletére műszakokat szervezünk. Ügyelnünk kell arra is, hogy osztályidegen elemek ne agítalhassanak a munkaverseny ellen és ne járassák le azt.

— Még több üzemben találkozzunk a versenyszervezésnek rossz és bürokratikus módszerével, a felajánlások gyűjtésével. Ezek

a bürokratikus módszerek károsak a munkaverseny szervezésében is,

mert a dolgozók nagy többsége nem ismerheti a tervfeladatok megoldásából adódó problémákat és így nagyon sokszor olyan felajánlásokat tesznek, és olyan eredmények elérésé-

re vállalkoznak, amelyeket már azelőtt is elértek.

— A versenyelőkészítéseket a már elmondott szempontok alapján az üzem gazdasági vezetőinek kell kidolgozniuk. Helyes, hogy a kidolgozott szempontoknál figyelembe vesszük az élenjáró, kiváló dolgozók termelési tapasztalatait is,

De nem elegendő csak a versenyszempontok kidolgozása, hanem gondoskodjunk a zavartalan munka műszaki előfeltételeiről is.

Gondoskodjunk arról, hogy műszaki anyagellátási zavarok ne gátolják a folyamatos munkát és a versenyt.

— A szocialista munkaversenyre való mozgósítás — folytatta — a szakszervezetek feladata. A mozgósítás alapja a szakszervezeti bizalmi jó munkája legyen. Ő ismeri legjobban munkatársait, s azoknak ügyesbajos dolgaikat. Az ő feladata segíteni, hogy a dolgozóknak elintézetlen ügyek és problémák ne csökkentse munkakedvét. Fontos, hogy a művezetőkkel közösen biztosítsák a szükséges műszaki feltételeket és népszerűsítsék a jó eredményt elért dolgozókat.

Igen lényeges dolog a versenyben kiemelkedő eredményt elérők erkölcsi, társadalmi és anyagi megbecsülése.

— A versenyszervezés kiindulását és befejező állapotát mindig a termelési tanácskozás adja. Ezeket a tanácskozásokon kell ismertetni a dolgozókkal a verseny célkitűzéseit stb. A munkaverseny mindig a menetközben felmerülő termelési problémák megoldására irányul, mert ez segíti a dolgozó ember javát szolgáló célok megvalósítását — mondotta befejezőként Király elvtárs.

Átépitik a járdát és az úttestet a Mérey, Török és Kossuth utcák egy-egy szakaszán

A város ez évi tervének tárgyalásakor az Országos Tervhivatal jelentős összeget biztosított Szeged városának az állami lakásépítésekhez úgynevezett járdulékos beruházásokra.

A múlt évben felépült nagyobb bérházak és az ez évben elkészülő lakóépületek környékén ebből, a kizárólag ilyen célra biztosított összegből, átépítik

majd az utcák járdáit és úttestét, valamint biztosítják az új épületekhez feltehetően szükséges közművezetéseket is.

Mintegy másfélmillió forintot kapott a városi tanács ilyen célra. Ebből az összegből, közel egymillió forint költséggel, teljesen átépítik a Mérey utca járdáit, úttestét a Párizsi körúti saroktól a Rákóczi térig. Az úttestnek a Rákóczi téren átvezető és a Lenin körútig terjedő részét egyelőre nem korszerűsítik, csak a Rákóczi téri megyei tanács háza felépítése után.

A Török utca burkolatát a Rákóczi tértől a Mikszáth Kálmán utcai részen hasonlóan újjáépítik.

Jelenleg a Kossuth utcá-

ban három új bérház készül. Ha már ilyen nagy építkezés folyik itt, ésszerű, hogy annak befejeztével korszerűsítsék a nagyon rossz úttestet és járdákat az új házak környékén. Ezért — ugyancsak a fenti egymillió forint terhére — teljesen átépítik az utca úttestét, járdáit a József Attila sugárúttól a Teleki utcáig.

Az Országos Tervhivatal által biztosított fenti keretből a fennmaradó félmillió forintot mind a három helyen, a Mérey, Török és Kossuth utcákban, az új épületek közművezetékeire fordítják.

Az utcák átépítését a jó idő beálltával, előreláthatóan május hónapban kezdi meg.

Idén 280 tonna árut exportálnak a Jutaárugyárból

A Könnyűipari Minisztérium a napokban küldte el a Szegedi Jutaárugyárnak az 1959-es évi tervfeladatainak jóváhagyásáról szóló értesítést. Az év feladatai a múlt esztendőhöz viszonyítva megújultak, s fokozottabb munkát követelnek a dolgozóktól. A tavalyi 1831,2 tonna termelés után most 1910 tonna az évi előirányzat, tehát 4,2 százalékkal nagyobb a múlt évinél. Ennek az 1910 tonnának 14,7 százaléka, 280 tonna áru szerepel exportelőirányzatként, szemben a múlt évi 12 százalékkal. Ez

a jelentős növekedés mértékéről teljesíthetetlen feladatokat az üzem dolgozó kollektívájára. Figyelembe kell vennünk, hogy a múlt év harmadik negyedévének kezdetén jelentősen, 23,2 százalékkal megnövekedett az üzem munkáslétszáma. Az azóta eltelt idő alatt ezek az új munkások is megfelelően elsajátították a munkájukkal járó fogásokat, munkamódszereket, olyan szakmunkásokká lettek, mint a gyárban már hosszabb ideje dolgozó többi munkások.